

[Aage Fogh.]

under pristal, der er fastsat på grundlag af en smørpris på omkring ved 6 kr.; det betyder, at hvis der sker et midlertidigt nedslag i priserne, vil der opstå et meget stort tab for dansk landbrug, der vil være til fordel for den øvrige befolkning. Det foreliggende lovforslag er derfor i overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har givet udtryk for: at hvis dansk landbrug kommer i en sådan situation i den uklare periode, vi lever i, skal det ikke mangle på velvilje over for landbruget fra regeringens side; vi vil da være villige til at gennemføre en lovgivning, der, ja, ikke sikrer landbrugets økonomi, men sikrer landbruget imod, at helt urimelige priser ude på verdensmarkedet i en periode skal falde tilbage på dansk landbrug, medens de er til fordel for den øvrige befolkning.

Jeg synes altså, det er et rimeligt forslag, der er stillet. Jeg kan ikke tro, der fra nogen side i befolkningen vil være aversion herimod. Jeg kan for øvrigt heller ikke tro, at der ville være nogen i befolkningen, som ville have noget imod, at dansk landbrug i fremtiden finder vej til at klare de problemer selv.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen talte om den forfejlede politik — ja, det skal vel siges, og det har jeg ikke noget imod. Det ærede medlem mente ikke, at landbruget burde udtale nogen tak til regeringen. Det ved jeg heller ikke om regeringen har ventet — fra visse sider kan man jo ikke vente at få en sådan tak — men når det ærede medlem henviser til skatterne og siger, at vi skulle afskaffe de faste skatter, det ville være mere virkningsfuldt, må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at der på det område er sket ikke så helt lidt. I fjor overførte vi mange af udgifterne i amtet og kommunerne til staten og lettede derved landbruget. Vi gennemførte heller ikke så helt lidt med hensyn til at lette amtskatterne for landbruget i kraft af forrentningsprocenten, og jeg kan da sige for mit vedkommende, at jeg er villig til at gå videre. Jeg synes, det er en udmærket ordning, at de faste skatter i høj grad varierer med forrentningsprocenten og altså med landbrugserhvervets afkastningsevne, men den linje er vi allerede inde på, og man er også inden for regeringen villig til at for-

handle, hvis der skulle være andre ting, der burde ændres på dette område.

Uden at blande storpolitik og skattepolitik m. m. ind i dette spørgsmål vil jeg slutte med at sige: lad os holde os til det, der er realiteten. Det drejer sig kun om at sikre landbruget mod helt urimelige priser på verdensmarkedet, som landbruget ellers måtte bære alene, medens den øvrige befolkning fik gavn af dem. Derfor kan jeg anbefale lovforslaget, som det foreligger. Jeg ser det meget gerne behandlet i et udvalg; der kan jo være visse ting, som vi gerne vil have yderligere oplysning om.

Niels Andersen: Der kan være grund til at fastslå, at der for så vidt ikke er nogen aktuel baggrund for at lovgive med henblik på faste hjemmemarkedspriser. Der kan være grund til at fastslå, at landbruget i øjeblikket ikke er ude i nogen krise, men man er altså ængstelig for, at landbrugets priser skal udvikle sig således, som vi så det sidste år, at smørprisen går ned til 3½ kr. Derfor ønsker regeringen nu at gennemføre en lov, som sikrer, at smørprisen ikke kommer under 6 kr. pr. kg.

Jeg skal ikke diskutere, hvad produktionsprisen er. Man ved, at forrentningen inden for landbruget varierer fra + 20 pct. til ÷ 10 pct., og så er det praktisk taget ugørligt at fastslå, hvad produktionsprisen er for 1 kg smør; det er meget individuelt fra det ene landbrug til det andet. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at vi fra vor side har meget store betænkeligheder af principiel karakter ved at påbegynde en lovgivning som den, der nu er foreslået. Ja, man kan vel egentlig sige, at det er en fortsættelse af det, vi kom ind på med kornordningen, men efter min opfattelse skulle man have bremset op efter kornordningens gennemførelse.

Hvad er det for principper, man forlader, når man nu går over til at fastsætte hjemmemarkedspriser? Ja, hidtil har det været sådan, at gennemsnittet af de eksportpriser, landbruget har opnået, har dannet grundlaget for hjemmemarkedsprisen. Jeg vil gerne slå fast, at det er et sundt princip, det er et princip, som burde gælde for hele landets erhvervsliv, og derfor er det for så vidt den gale vej, det går nu, hvor man ønsker at lave en planøkonomisk ordning.